

ЗА ХОРАТА

ЮЛИ-АВГУСТ • 2011

Година VI

3,95 лв.

Доц. Катя Георгиева
За кого работи
Слънцето?

Д-р Славчо Славчев
Лекуват ли сънищата?

Тошка Иванова
Кой оцвети Луната
в червено?

Разказвачи на истории

НЕИЗЧЕЗВАЩИТЕ

Ексклузивен разказ за последните 800 човека от
африканското племе Хагза

Съдържание

14 Хора

Доц. Катя Георгиева

За кого работи Слънцето?

Необичайно ли е поведението на Слънцето в тези дни, или просто излиза от труден период

19 Хора

Д-р Славчо Славчев

За сънния гълг

Има спомени от съня и това не е всичко – тялото ни помни всеки един случай, в който не му е бил осигурен достатъчно сън

24 Тема За ХОРАТА

НеИзчезващите

Преди 100 години Ледниковият залив в Аляска не е бил залив, а ледник. През лятото на 2003 година замръзналата от дълго време земя на високия връх Матерхорн в Алпите се размразила и се срутила

32 Нещата отвътре

Нищо не е загубено

Да си намериш дупка в земята, в която да затрупаеш тайната си и да останеш неподлежащ за наблюдение от любопитното или класически увенчаното критическо око е в крайна сметка живот назаем

36 Временно

Турове в Империята на злото

Да изчезнеш в свят различен, далечен и непознат е нещо напълно осъществимо

40 Полезно

Д-р Златка Михова

Говори с мен!

В семейните отношения няма твърдо да или не, твърдо правилно или неправилно. Зависи как се чувстват хората

44 Хора

Биляна Николова

Външното Аз

За прекия път, който Фън Шуй проправя между душата и дрехата

49 Панаур

Дом за мечти

70

56 Работилница

В главната роля

Градина с вкус или уменията на карвинг майстора

60 Хора

Тошка Иванова

В компанията на знаци и значения

Не е сигурно кой боядиса Луната в червено, но силно се съмняваме в рекламистите

64 Идеино

Нахалният пейзаж на един стар грав

Контраст или провокация, авангард в класически рамки

86

70 Разказвачи на истории

Мая Китова

Нарисувай ми свят!

Далеч от сивото ежедневие, което всички други им предлагаме с лека ръка. Далеч от пошлото и некрасивото, което е толкова лесно да видиш, да докоснеш и да последваш

76

76 Срещу гвижението

Аз бях кралят на голината

12 години Маркос живее сам в гората, където най-добрите му приятели са вълците

81 Специален гостъп

Странности в странство

Изненадата е единственото, което съхранява паметта от дадено пътуване. Няколко изповеди на хора от различни точки на планетата, които потвърждават тази теза

Жена от племето Туркана

Димитрина Василева, снимка

Очаквай следващия брой на За ХОРАТА на пазара на 10 септември 2011

Това е откъс от списанието.

Цялото списание може да намерите в Библио.бг

www.biblio.bg

86 Уикенд посоки

Зокуми, маслини и сол по кожата

Четири кафета по пътя до Кавала, за интересните спирки по пътя и крайната цел на едно лятно пътуване

91 Нестандартно

Изчезващите

Ексклузивен разказ за последните 800 човека отвъд глобализация се свят и най-близо до корените му

96 Достъпно

В името на закона и отвъд него

Може ли да си създадеш собствена държава? Може. Друг е въпросът кой ще ти я признае, но така или иначе международното право го позволява

98 Пътуване без куфар

Сън в лятна нощ

Хармония, лична еволюция, спокойствие, обновяване – това са най-вече вътрешни категории. В определен момент от живота всеки се сеща за тях, но всичко започва с един добър сън

107 Спортни натури

Не гасете тока!

Полезни посоки за бягство... с деца

112 Човек на месеца

Проф. Лъчезар Филипов

Навътре в небето

Във всеки брой:

4 От редактора

5 Актуално

6, 8 Показалец

7 Находка

9 Въпрос на избор

12 Репортаж

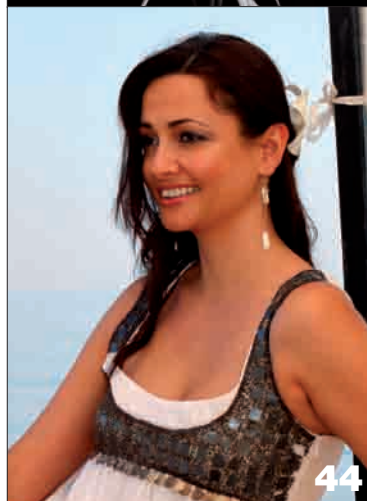
31, 106, 111 Летни списъци

91

56

44

49

ЗА ХОРАТА

www.zahorata.com

ГЛАВЕН РЕДАКТОР

Елеонора Гаджева-Бонева

РЕДАКТОР

Деница Езекиева

ГРАФИЧЕН ДИЗАЙН

Десислав Аспарухов
Теодор Манолов

АВТОРИ

Анастасия Манлихер, Вихра Василева,
Владимир Стоичков, Галина Кубратова,
Елена Владова, Елена Михайловска,
Енрике Санчо, Зора Нейкова, Ивайло
Харалампиев, Мария Пумпалова, Марта
Пейчева, Мохамед Халаф, Нели Муртова,
Нина Божидарова, Пела Витанова,
Солега Мора

ФОТОГРАФИ

Ангел Цветанов, Антоан Божинов, Емил
Бонев, Константин Петров,
Любомир Сергеев, Нели Гаврилова, Радич
Банев, Светослав Куцаров,
Соня Станкова

СТИЛИСТ

Милена Джарова

РЕДАКЦИОНЕН ДИРЕКТОР

Свилена Врангова

ИЗДАВА

Стандарт Нюз ЕАД

ПРЕДПЕЧАТ

Grain Advertising Ltd.

ПЕЧАТ

Алианс принт

РЕКЛАМА

Grain Advertising; Милена Петрова
гр. София, ул. Лега 1, ет. 5
тел: 935-69-44
grain_advertising@dir. bg

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА

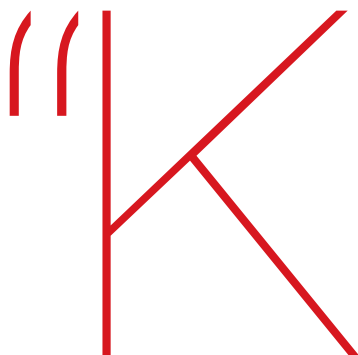
гр. София 1000, ул. Лега 1, ет. 5
тел: 935-69-93

Списание За ХОРАТА се издава от Стандарт Нюз ЕАД. Всички права са запазени. Никаква част от това издание не може да бъде репродуцирана без изричното писмено разрешение на издателя.

ISSN 1314-3239

3,95 лв.

Гранични острови

огато необходимостта се превърне в зависимост, тогава и земята обръща своя ход. Денят става нощ, а щастието се размива в мараня от несигурност." Блуждаещите и неясни мисли му действаха като глътка силно кафе. Малко оставаше до оазиса, а той все по-трудно държеше

очите си отворени, безкрайният пясъчен пейзаж дърпаше изморените му клепачи, а наоколо вятърът рошеше дюните в странни форми и викаше срещу огромното огнено кълбо, забито в хоризонта. Вече втори ден пътуваше към оазиса, отбелязан на картата. Горещината изцеждаше всяка капка свежест от тялото му, устните му залепваха като досадните насекоми по предното стъкло на джипа, ленената риза стоеше като опъната втора кожа върху тялото му. Пейзажът пред него се размиваше и придобиваше нови форми, странно как пустинята си играе със съзнанието ни. Невидимите й пясъчинки се домогват до най-тъмните кътчета от грижливо скътана информация и проектират върху горещата гръд на безкрайните пясъци страх, любов, опасност, поза, преднамереност... Няма друго място, което може с лекота да превърне в реалност и най-страшните ти кошмари, да ти покаже като под лупа това, от което цял живот се опитваш да избягаш.

Жилестите му ръце машинално въртяха волана, а жегата го залюляваше в спомени, връщаше моменти и сега те изглеждаха много по-криви и безобразни отпреди. Имаше усещането, че не се движи, а плува в реалности и невъзможност. Отпуснат в своя огромен джип с висока проходимост сред безкрайните пясъци, той се чувстваше като малък остров в океан от очаквания. Опита се да избяга от грешките си, но тук те се мултиплицираха стократно. Затова несъзнателно се върна на онзи ден, в който нервно прекъсна скайп връзката, затвори лаптопа и с него остана в миналото една огромна част от живота му. Тогава в луксозния хотел в центъра на Кайро се раздели с надеждите, с вечното търсене на обещаващи проекти, разкъсващи бъдещето на малки и незначителни парчета, с мнимите приятелства, с безнадеждните връзки и с нея. Тя също остана в миналото като запълнен албум със снимки, които му напомняха за споделени трепети и мигове на щастие. Предприе това пътуване, без много да планира, както вършеше всичко в живота си. За ден организира транспорт, взе подробна карта на маршрута, който също определи набързо, и потегли. Не можеше да реши дали бягаше, или се връщаше към нещо познато. Пустинята винаги бе имала силно влияние върху него и всеки оазис в нея е като място, в което се чувства приютен. Странно как цял живот се е опитвал да избяга от стереотипите, да не се обвързва с неща като семейство, работа, жилище, среда... и едновременно с това всеки път, пресичайки пустинята, да търси оазис. Място, в което да постои, да премисли, да почувства ритма, от който бяга, за да продължи. Животът и пустинята – различни, но еднакво безкрайни и несигурни. Сигурността на оазиса изплува между небето и пясъка, той присви очи в опит да пробие плътната горещина, дали отново не беше жертва на мираж.

Е. Таджиева

Преги да изчезне Драгоман

Църквата *Св. Петър* в село Беренде (община Драгоман) е част от културно-историческото ни наследство. Днес у нас има още само четири места с фрески от XIV век, които са така добре запазени. Целият интериор на църквата е покрит с изображения – от основите на стените до върха на сводестия таван. Всички те са от един и същ период. Въпреки това на църквата е даден статут на паметник на културата само от регионално значение. От инициативният комитет *Беренде – Наследство в риск* призовават за спешни мерки за съхраняване на паметника. Виж как можеш да подкрепиш инициативата на berender.org.

Малко нощна музика

Русе

От 12 август до 3 септември в Русе ще се слуша музика на открито. Фестивалът *Летни музикални дни* – сцена край реката ще се състои пред Военния клуб в града. Откриването е със спектакъла *Кармина Бурана*. Ако си пропуснал *Аида*, *Прилепът* и *Жизел*, сега е моментът да ги чуеш.

Сбогом на совалките Флоруга

Най-дългата серия космически полети на Америка приключва тази седмица с най-малкия екипаж от десетилетия насам – трима мъже и една жена. Историата ще си спомня тази финална четворка като край на ерата, която започна с двама пилоти, смело извели совалката за двудневна околоземна обиколка през 1981 година. Това приключение отвори широко космоса за жени, малцинства, учени, учители, политици, дори за един принц. На 8 юли на борда на *Атлантис* този последен екипаж ще направи за НАСА 135-ия заключителен полет на совалката. Ще изминат години, преди САЩ отново да изпратят свой кораб в Космоса.

Още едно еконещо Разграг

Еколято ще се проведе и тази година до 12 август. Около 200 деца, разпределени в 9 ваканционни групи, ще бъдат ангажирани с екологични дейности. Общината вече е осигурила материали, които децата ще използват за поддръжката на градинките и тревните площи, отделени са и средства за награди. По традиция всяка смяна ще приключва с Детска академия по безопасност в партньорство с БЧК.

Къде ми е морето?

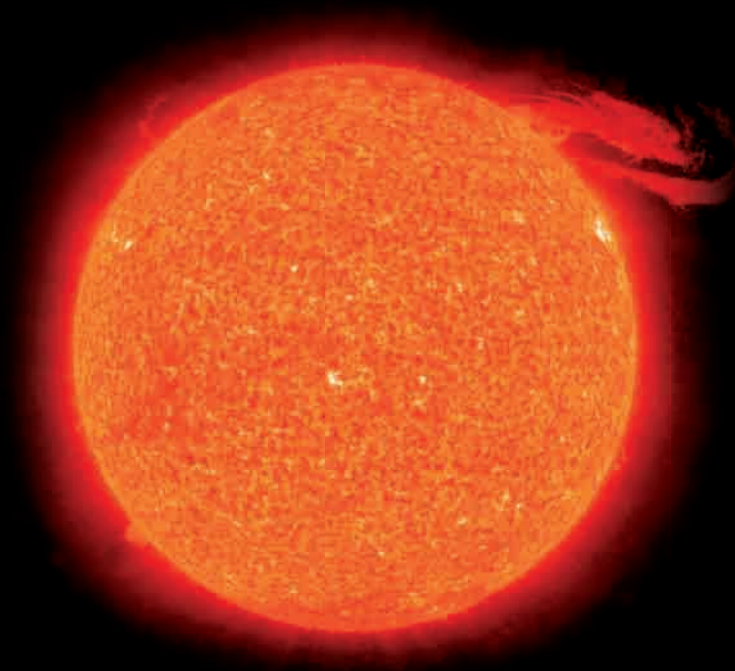
Казахстан

Макар че го наричат море, то всъщност е голямо безотточно езеро. Аралско море е разположено между Казахстан и Каракалпакстан и се е образувало след последния ледников период. През 30-те години на XX век съветските власти започват мащабно строителство на напоителни канали, налагат масово отглеждане на памук в този твърде сух за такава дейност регион. Днес Аралско море е силно замърсено и изчезва от лицето на Земята. В резултат на опити с оръжие в бивша съветска база на остров Възрождение, промишлени проекти и оттичане на торове преди разпадането на Съветския съюз морето е почти пресушено. Виж повече на: www.voxpopuli.kz

Да влязат танковете Прага

В нощта на 20 август 1968 година в Чехословакия влизат войските на страните от Варшавския договор (с изключение на Румъния) и окупират Прага. Официалното становище на Съветския съюз е, че армията им е “повикана” от чехословашките комунисти, които са потърсили “братска помощ против контрреволюцията”. Над 100 души губят живота си по време на анексията. Причините за тази “братска помощ” се изразяват в настъпната либерализация на политическия и обществен живот в Чехословакия и в опита за реформа на социалистическата политическа система. Повече за движението “Пражка пролет”, прекъснато от влизането на танковете в Прага, можеш да откриеш в специалната изложба, посветена на историческите събития в двореца *Храдчани* в чешката столица до края на септември.

Доц. Катя Георгиева

За кого работи Слънцето?

НЕОБИЧАЙНО ЛИ Е ПОВЕДЕНИЕТО НА СЛЪНЦЕТО В ТЕЗИ
ДНИ, ИЛИ ПРОСТО ИЗЛИЗА ОТ ТРУДЕН ПЕРИОД

Д

оцент Катя Георгиева е ръководител на секция *Космическо време* в Института за космически и слънчево-земни изследвания към БАН. Тя и учените от секцията работят по оценката на дългосрочните вариации на слънчевата активност и на параметрите на слънчевото динамо. В момента екипът извършва научен анализ на данни – спътникови и наземни, свързани със слънчевата динамика. Как ще се променя и как ще ни влияе слънчевата активност – отговорите от доц. Георгиева.

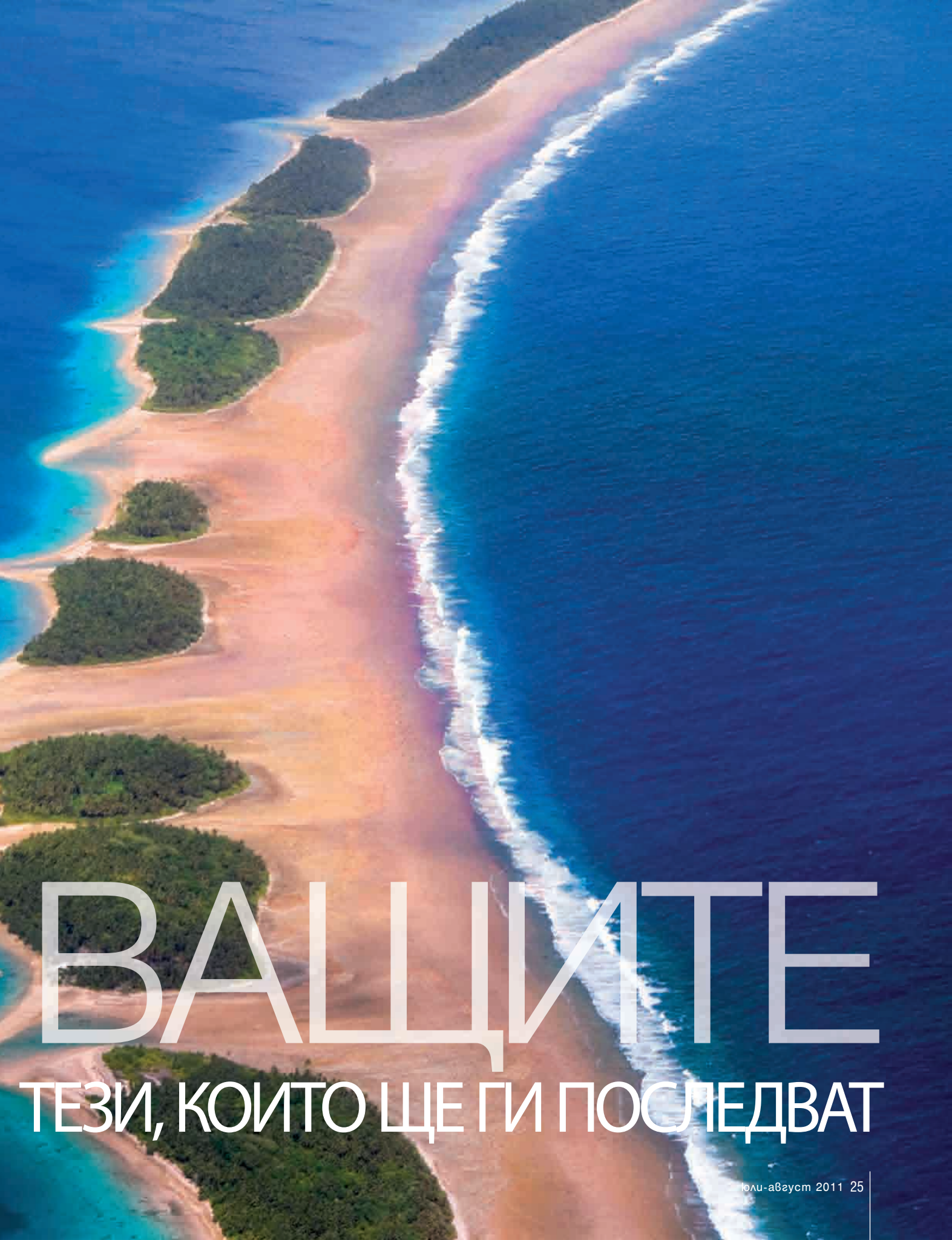
В

сяка сутрин, докато сервираше закуската, хазяйката ми в малкия уютен пансион в австрийския курорт Цел-ам-зее угрижено гледаше през прозореца към близкия връх. Беше края на февруари и бе логично той целият да е покрит със сняг. Но снегът сто-

еше на петна по каменистата стена на планината и това привличаше загриженото ѝ внимание. „Откакто бях малко момиче до съвсем скоро, върхът беше изцяло бял – обясняваше ми тя, докато наливаше чая – дори и през лятото, а сега...“ Промяната я плашеше и обсебваше, а вероятно не само нея, но и повечето жители на градчето, процъфтяващо благодарение на туризма. Оттогава минаха близо три години – как ли изглежда върхът през тези горещи юлски дни?

НЕИИЗЧЕЗ

НЕЩАТА, КОИТО СИ ОТИВАТ, И

ВАШЦИТЕ

ТЕЗИ, КОИТО ЩЕ ГИ ПОСЛЕДВАТ

Екоемиграция

„Ако островна държава изчезне, тя продължава ли да е държава?“, пита Чарлс Хенли от *Асошиейтед Прес*. Въпросът и статията му са посветени на Маршалските острови, Кирибати, Тувалу и други държави, разположени на атоли, които съвсем скоро могат да изчезнат под водите на Пасифика. „Какво ще стане, ако се наложи наброяващото 61 000 души население на Маршаловите острови да напусне своите ниски атоли? Ще продължат ли те да бъдат държава? Ще запазят ли мястото си в ООН? Ще запазят ли контрола върху традиционния си риболов и подводните си минерали? Къде ще живеят и с какво ще се препитават? Какви точно ще станат те и техните деца?...

В исторически план държавите изчезват след отцепване, пример за което е неотдавнашното разпадане на бивша Югославия, след като бъдат завоювани или като отстъпят своя територия на други страни. Но „досега нито една страна не е изчезвала физически и това е истинска празнина в правото“, казва Майкъл Джерард, директор на Центъра по право на климатичните промени към Колумбийския университет в Ню Йорк.

Глобалният договор за бежанците от 1951, който задължава държавите да подслоняват бягащите от преследване, не покрива назряващата ситуация на хора, напуснали родните си места заради климатични промени. Проблемите не са свързани само с политическото оцеляване на тези малки нации. В настоящия момент жителите на Маршаловите острови разполагат с икономическа зона от 2 милиона квадратни километра в океана – територия, през която преминават пасажите от риба тон, които са основният им икономически ресурс. „Какво ще стане с правата им върху риболова,

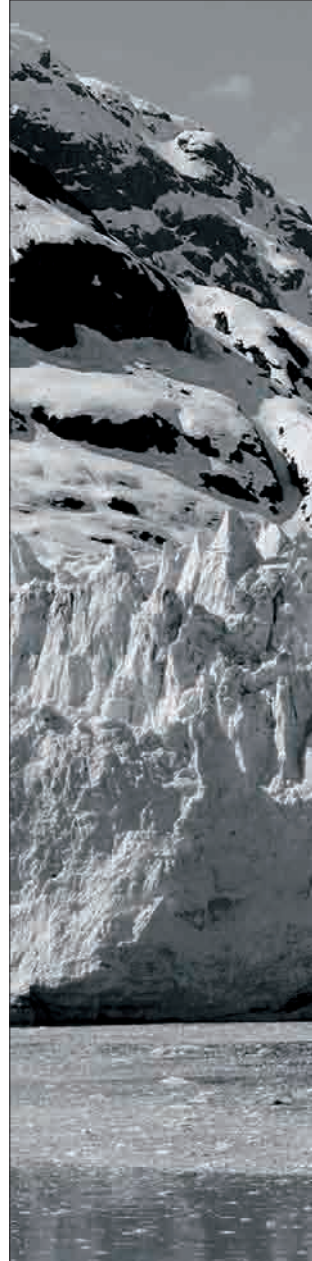
ако техните острови отидат под водата – пита Джерард. – Може би също толкова важни са приходите от магnezий и други добивани от морското дъно минерали, които в последните години се проучват от геолозите.“ По-

” Ще изчезнат величествените ледници в Патагония и ледниците в националния парк на САЩ Глейшър Прегу 100 години в парка е имало близо 150 ледника, през 2005 те са били само 27, а според прогнозите през 2030 ще изчезнат напълно. Само до 2050 се очаква да оцелеят ледниците в Алпите.“

литика, екология, икономика, емоции и нито един решен проблем; статията на Чарлс Хенли завършва с безрадостната картина на крайбрежни гробища, които се сричат в морето.

Президентът на Кирибати – Аноте Тонг, още преди години започна срещите си с други държавници с цел да намери подслон за населението на островната държава, а в международното право се появи един нов термин – екоемиграция. Големият проблем е в това, че не само малките островни нации са изправени пред заплаха. В последно време само в Бангладеш между 12 и 17 милиона души са били принудени да напуснат родните си места, търсейки подслон след опустошителните наводнения в сезона на мусонните дъждове. В бъдеще те ще стават още повече, тъй като заради климатичните промени все по-обширни територии от Бангладеш потъват под водата. Малката надморска височина на държавата е гаранция, че ако нивото на световния океан се повиши дори и само с един метър, 50% от сушата ще бъдат загубени. Такива преселвания се наблюдават дори и в САЩ, където жители на засегнатия от последните урагани Юг се преселват да живеят на север, в някой от по-„тихите“ щати.

Интересното е, че подобни събития вече са се случвали в човешката история. Преди около 1200 години в джунглите на днешно Мексико, Хондурас и Гватемала процъфтявала могъщата

империя на народа мая. Свидетелство за силата и богатството ѝ са огромните пирамиди, привличащи любопитството на туристи от целия свят. Майсторството на изграждането и украсата им свидетелства за размерите на „държавните поръчки“ в онези векове. Каменните релефи изумяват с количеството си и с майсторството на изработката. Около 600 година обаче този разкош бил изоставен – Теотихуакан бил напуснат от жителите си, а около 900 година това сполетяло всички главни (и доколкото е известно цветущи) градове в низините – Копан, Тикал и Паленке. Доскоро учените като че ли нямали обяснение какво се е случило. Тео-

риите за невероятни бедствия, катаклизми или кръвопролитни войни не успявали да намерят достатъчно доказателства.

Палеоклиматолозите обаче са убедени, че вече знаят отговора на загадката. Сондажни проби от утаечните слоеве на езера в района показват, че между 810 и 910 година майте са преживели три опустошителни засушавания. Това съвпаднало по време с намаляването на горските площи в района.

Според учените вследствие на липсата на гори въздухът станал по-горещ, а водата се изпарявала по-бързо, което водело до все по-катастрофални

засушавания. Изчезването на горите вследствие на човешката дейност изглежда логично, защото и днес фермерите от Централна Америка използват древния метод на изгарянето, за да разчистват големи площи от джунглата за обработваеми земи. Теорията е, че вследствие на изсичането на горите, изтощаването на почвата и жестоките засушавания хората започнали да гладуват.

Единственият възможен път пред тях било преместването към нови, плодородни райони. А това ги превърнало в едни от първите доказани в човешката история екоемигранти. Тъжното е, че между събитията отпреди векове и

Разказвачи на истории

От Елеонора Гаджева
Светослав Куцаров, снимки

Мая Китова

Нарисувай ми свят!

„НАРИСУВАЙ МИ СЛЪНЦЕ, НАРИСУВАЙ МИ СВЯТ, В КОЙТО ВСИЧКО Е ЦВЕТНО И ВСИЧКИ ХОРА ДОБРИ...”

“Н

яма нищо по-мотивиращо от това да похвалиш едно дете за труга, който е положило. Да

Историята на студиото към софийското читалище *Роден край* в район *Илинден* е интересна не защото е неповторима и изключителна, а защото двете жени Мая Китова – секретар в читалището, и Меглена Шаманова – художествен ръководител на студиото, керамик и дългогодишен препода-

вател в школите по изобразително изкуство, всеки ден правят по нещо мъничко, за да показват на децата нови светове, нови възможности и цветове. Далеч от сивото ежедневие, което всички други им предлагаме с лека ръка. Далеч от пошлото и некрасивото, което е толкова лесно да видиш, да докоснеш и да последваш.

„Нарисувай ми лято и бъдеще...”

„Идеята да направим детско студио по анимация в читалището започна своя път след наши участия

му гадеш възможност да се изправи до рисунката си, да му подариш цвете, тогава то се превръща в творец.” Мая Китова говори разпалено за работата с децата в студиото по анимация. Чудя се защо по-рано не открихме това място и тези хора, с техните зареждащи послания и мънички желания, които всеки ден превръщат в реалности.

три поредни години на Международния детски пленер по анимация в Ниш, Сърбия. В читалището винаги е имало много силни школи по изобразително изкуство и по керамика и по тази линия получихме първата покана от общината в Ниш – връща се към началото Мая

Китова. – Решихме да опитаме да анимираме рисунките, които създавахме, защото децата ни са много таланти и заслужават някой да им даде възможност да се покажат, да заявят този талант. Анимацията е огромен труд и търпение, но е нещо различно, ново и интересно за нашите деца. С Меглена Шаманова, която е художествен ръководител на студиото, а и от доста години ръководи школата ни по рисуване и по керамика, се заехме да осъществим тези намерения. Единственият „препъни-камък” се оказа липсата на финансиране. Читалищата у нас не разполагат с почти никакви средства,

К

афе в 5,00, когато хладната сутрин още не е изсветляла напълно. Бърз душ и последна проверка на документите, слънчевите очила и слънцезащитния крем. Нужно ли ти е нещо повече, когато тръгваш към някое топло море? Може би само желанието за път.

Зокуми, маслини и сол по кожата

ЧЕТИРИ КАФЕТА ПО ПЪТЯ ДО КАВАЛА

Най-красива ще бъде сутринта, ако избереш да минеш през Предела. Все още снежните върхове на двете планини ще блестят на слънцето в нереален контраст с плътносиния цвят на небето и искрящо белите облаци – една от онези картини, които са толкова съвършени, че изглеждат истински само на живо и никога върху платно. Вятърът ще носи мириса на трева и още сънлива влага; някое стадо ще пресече шосето и звукът от хлопките на животните ще се изгуби в шума на двигателя. Не бързай да минеш границата, изпий второто си кафе на някоя бензиностанция, на някоя от външните масички, където въздухът все още предизвиква желание да се сгушиш в дрехата си. Наслади се бавно на глътките, на малките бисквитки или на големия вкусен сандвич, радвай се на всяка хапка, на всяко вдишване, на всяка разменена дума или споделено мълчание. На това място, по средата на пътя, щя усетиш как се къса връзката ти с града, със задълженията, които си оставил зад себе си, с грижите, с плановете и проектите. Всички те ще ти се сторят безумни въздушни кули, безсмислени, залутани сред прахоляка, останали много, нереално назад.

Третото кафе изпий след границата – в Драма, по уличките на старата централна част – там все още се е запазило калейдоскопичното очарование на миналото, с което и ние сме свързани.

А ако разполагаш с повече време, отдели 2-3 часа за парка *Агия Варвара* – едно от най-спокойните и ухаещи на вода места в тази част на света. Света Варвара е покровителката на града, паркът, носещ нейното име, е сред любимите на местните жители, а самият град е известен с изворите си още от най-дълбока древност.

Всеки град си има своето настроение и ако старата София е задъхана под кестените и тополите, а Драма е бърлива като водите в изворите си, Кавала е ласкава, някак домашна, пропита с мекия сладък мирис на зокум. Тук сякаш нищо не се случва достатъчно бързо, може би само по завоите извън града, където младежите с нови коли демонстрират южняшкото си неблагоприятие. Малкото пристанище е пъстро и странно спокойно с няколко пейки от страни, на които да седнеш и да се полюбуваш на завръщащите се рибарски лодки, на водата, на залеза, да останеш с мислите си. Звукът от заведенията наоколо е приглушен и единственото, което може да разпали сетивата ти, е мирисът на домашно приготвени ястия. Сякаш си отскочил обратно в детството си, в някой далечен дремлив неделен ден, и

Нестандартно

От Деница Езекиева
Димитрина Василева, снимки

Изчезващите

РАЗКАЗ ЗА ПОСЛЕДНИТЕ 800 ЧОВЕКА ОТВЪД ГЛОБАЛИЗИРАЦИЯ
СЕ СВЯТ И НАЙ-БЛИЗКО ДО КОРЕНИТЕ МУ

Разкажете ни
повече за племето
хадза и как
попаднахте сред
тях?

Малките народи, пле-
мената и въобще из-

чезващите култури вълнуват и мен, и съпруга ми от-
давна. В един изчезващ свят имам потребността да се
докосна до малкото истински неща. Културното мно-
гообразие на света е на път да заличи уникалността
си, уви, това е необратим процес. В тази връзка пъту-
ването ни в Кения и Танзания би загубило смисъл за
нас без срещата ни с хадза. Дълго проучвах племето,
територията, която обитава, и начините да стигна до-
там. Фирмата, на която разчитах в Танзания за транс-
порт, водач и информация, успя да осъществи връзка
с Филип – младеж от племето датого, което от векове
споделя земите си с народа хадза. Без местен и до-
верен човек да ги открием и да осъществим какъв-
то и да е контакт с тях беше невъзможно. Хадзабе са
последните истински ловци, които първи населили
Танзания. Начинът им на живот почти не се е проме-
нил в продължение на хилядолетия. Те обитават Се-
вероизточна Танзания, заселени в сухата просторна
савана, обгръщаща плиткото солено езеро Еяси. Чис-
леността им е по-малко от 800 човека и постепенно
намалява. По произход са потомци на най-старото
население на Южна Африка. Живеят съвсем малко по
на юг от онзи район на долината, където са намерени

Е

дна стара масайска поговорка
гласи: „Единствено окомото, което
е пътувало, е мъдро“. Казва ми я
Димитрина Василева – фотограф
и пътешественик. Тя и съпругът
й избират да търсят непогпра-
вената, сурова красота на Афри-
ка, далеч от националните паркове, големите градове
„масаите“ по професия. Така, макар и за няколко часа, те
попадат на най-малкото африканско племе – хадза. Ис-
торията им все още може да бъде разказана, на теб
оставаме да я прочетеш.

някои от най-старите
вкамелости от ран-
ни хора. Генетичните
изследвания показват,
че може би те са в най-
близка връзка с коре-
ните на човешкия род

на възраст над 100 000 години. Чрез хадза можеш да
видиш как е изглеждал животът преди зараждането
на земеделието – 10 000 години по-рано. Убедена
съм, че изтичат последните относително самотитни
години преди глобализацията да изиграе своята ис-
торическа роля и да ги обезличи.

Решени на всяка цена да стигнем до ловците съби-
рачи, изоставихме асфалтовите пътища и тръгнахме
към пустата суха савана без път. Филип ни посрещна
в 4 сутринта на следващия ден. Малко преди разви-
деляване пред нас изненадващо изплуваха сенките
на дребни хора. Радостта ми бе голяма – бяхме ги
намерили. А собствената ми реакция ме изненада
повече – почувствах се много неподготвена за тази
среща.

Кои бяха най-неочакваните неща, които
научихте за тях?

Тези хора са изумителни, всичко в тях е рядко, нео-
чаквано и изненадващо. От позицията ми на съвре-
менна жена целият им начин на живот всъщност е
труден за осмисляне. Въпреки това, или обратно –
именно заради това, ги приех спонтанно и безрезер-

„СЪНЯТ Е ФАБРИКАТА
НА НАШИЯ ДЕН. СПИМ,
ЗА ДА БЪДЕМ БУДНИ.
БУДНИ СМЕ, ЗА ДА
МОЖЕМ ДА СПИМ”

Хармония, лична еволюция, спокойствие, обновяване са най-вече вътрешни категории. В определен момент от живота всеки се сеща за тях. Според философията на хотелите *Hospes* обаче всичко започва с един добър сън.

Синьото на водата. Бялото на леглото. Невидимата прозрачност на въображението. Хотелската верига *Hospes* (от латински – гост) създава тази последователност от колкото поетични, толкова и реални атмосфери в своите специални места за почивка и равновесие. Да възстановиш жизнената енергия и да си върнеш физическо-умствено-психическото равновесие е едно от най-логичните и очаквани пожелания към една ваканция. Тук обаче надскачат изобилстващите обещания на примамливи хотели за ревитализираща и зареждаща почивка с проекта *Suenos*. В него са включени техники и трикове за постигане на максимално качествен сън. Елементарни сметки показват, че прекарваме една трета част от живота си в сън. Един 90-годишен човек е спал 30, а е бил буден 60 години. Въпреки това една от най-важните жизнени функции често е пренебрегвана. Трийсет процента от хората имат проблеми със съня, предизвикани най-вече от невъзможността да се откъснат от всекидневния стрес.

Лятна Нощ

Важни са хората!

ЗА

ХОРАТА

АБОНАМЕНТ

www.zahorata.com

За нас е важно да ни четеш!

Абонамент за 6 месеца 18лв. (6 броя)

Абонамент за 1 година 30 лв. (12 броя)

Всеки абониран се за списание **За ХОРАТА** получава подарък – пакет от 10 от седмичните ни броеве и календар на списанието за 2011 година.

Списание **За ХОРАТА** на пазара
Всяка трета събота от месеца!

Адрес на абоната:

Град/село _____

Пощенски код _____

ж.к./ул. № _____ бл. _____ вх. _____ п.к. _____

Име _____

За контакти: тел. e-mail _____

Плащане

☐ В брой

Адрес на редакцията:

София 1000, ул. Лега 1, ет. 5

☐ Чрез пощенски запис

Адрес на редакцията:

София 1000, ул. Лега 1, ет. 5, списание **За ХОРАТА**

02/935-69-94, 02/935-69-93

www.zahorata.com

**Библио.бг - платформа за електронни книги и
списания**

Чети каквото обичаш!

www.biblio.bg

